

— Ο Υπουργός τῶν Στρατιωτικῶν, ἀποκρινόμενος εἰς τὸν συντάκτην τοῦ Αἰῶνος, ὁμολογεῖ ὡς πλαστὸν τὸ διαφημισθὲν ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου του περὶ συνδρομῆς εἰς τὸν Αἰῶνα, ὡς ἀποφασίζαντος ἤθελον τοῦ συντάκτου νὰ ἀφιέρωσιν μέρος τῆς ἐφημερίδος εἰς τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

— Ἐξεδόθη ἔνταλμα συλλήψεως κατὰ τοῦ Δοβλέτου, περὶ τοῦ ὁποίου τόσα εἶπον αἱ ἐφημερίδες τῆς ἀντιπολιτευτέως, ὡς καταχραστοῦ. Ἄλλ' ὁ Δοβλέτης προλαβὼν ἔδραπέτευσεν, καθὼς πάντες οἱ πολιτικοὶ κλέπται εὐρίσκουσιν ἐγκαίρως τὸν τρόπον νὰ διαφύγωσιν τὴν εὐθύνην καὶ τὸν ἔλεγχον· ὥστε πάντοτε εὐρίσκονται καθαροὶ ὡς χρυσοὶ ἐν χωνευτηρίῳ, πολλάκις μάλιστα καὶ προτιμῶνται τὴν εἰς ὑπηρεσίαν.

— Οὗ συγγραφεὺς τῆς ἀνασκευῆς τοῦ Τόμου ἀποδεικνύει διὰ μέχρι τῆς β'. Οἰκουμένης Συνόδου ὁ ἄρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ὑπέκειτο εἰς τὸν μητροπολίτην Ἡρακλείας. Ἡ ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδος προσέθηκεν εἰς τὰ δοῖά του τὴν Ποντικὴν, τὴν Ἀσιακὴν καὶ τὴν Θράκην. Ἡ Ἑλληνικὴ ἐκκλησία ἔδραν ἔχουσα τὴν Κορινθον, ἔπειτα δὲ τὴν Θεσσαλονικὴν διετέλει αὐτοκέφαλος. Πρῶτος ὁ Πάπας τῆς Ῥώμης Δαμάσιος ὑπέβαλε τὴν Ἑλλάδα εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν του ἐπίθλησιν· ἔπειτα δὲ ἐπὶ τοῦ εἰκονομάχου Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου καὶ πατριαρχεύοντος τοῦ εἰκονομάχου Ἀναστασίου ὑπετάγη εἰς τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τιμωρίαν τοῦ τότε ὀρθοδόξου πάπα τῆς Ῥώμης Γρηγορίου τοῦ Β'. Ἄλλὰ κατὰ τὸν Ἡ'. κανόνα τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ'. Οἰκουμένης Συνόδου τὰ ἐξ ἀρπαγῆς κτήματα ἀποδίδονται τοῖς κανονικοῖς καὶ νομίμοις κυρίοις· κατὰ δὲ σύστημα καὶ ἔθιμον ἀρχαίων τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ περὶ ἐνοριῶν ταῖς πολιτικαῖς ἐπικρατείας καὶ δικαιοῦσι συμβεβαλλέσθαι εἰώθεν. . . Ἄρα καὶ ἡ Ἑλλ. ἐκκλησία μεταβάλλουσα πολιτείαν, ἀνέκτησε καὶ τὸ ἀρχαίον ἐκκλησιαστικὸν αὐτῆς αὐτοκέφαλο.

Ἐλπὶς. Ὁ Νομάρχης Κυκλάδων Κ. Ζυγομαλάς μετετέθη εἰς Φθιώτιδα.

— Τὸ ὑπουργεῖον ἔχει 30 χιλ. ταλλήρων προωρισμένα εἰς κατασκευὴν ἀιμοκινήτου. Εὐχῆς ἔργον, κρίνει ἡ Ἐλπὶς, νὰ ἀγορασθῶσιν ἐν, ἢ δύο πολεμικὰ ἀιμοκίνητα ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ στόλου, ὅστις διαλύεται κτλ.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

ΓΑΛΛΙΑ.

Ἡ ἑορτὴ τῆς διανομῆς τῶν ἀετοφόρων σημαίων εἰς 60—70 περίπου χιλ. στρατοῦ κατὰ τὴν 10 Μαΐου ἐτελέσθη λαμπρῶς εἰς· τὸ Ἄρειον Πεδίον τῶν Παρισίων γενομένης πρότερον τῆς συνήθους ἱερουργίας εἰς προσδιορισμένην ἐκκλησίαν. Πληθὺς περιέρχων συνήλθον πανταχόθεν οὐχὶ μόνον τῆς Γαλλίας, ἀλλὰ καὶ τῆς Εὐρώπης καὶ αὐτῆς τῆς Ἀσίας· προσέει δὲ καὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ στρατοῦ ἐπέμψθησαν ἀπὸ Ῥωσίας, Σουη-

δίας, Αὐστρίας, Πρωσίας, Πεδιμόντιον, Νεάπολιν, Τουρκίαν κτλ. καὶ ὡς ἐκ τῆς Περσίας δὲ παρευρέθη πρίγγιψ τις ἀρχηγὸς τοῦ ἰππικοῦ.

Κατὰ παράδοξον δὲ τινα σύμπτωσιν ἐγένετο συγχρόνως καὶ λαμπροτάτη στρατιωτικὴ ἐξέτασις τῶν Αὐστριακῶν στρατευμάτων ἐν Βιέννῃ.

— Ἐκτός διαφόρων ἄλλων καὶ σύμβολοι δημοτικοὶ (25) ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας, ἀρνηθέντες νὰ ὁμόσωσι τὸν ὄρκον τῆς πίστεως εἰς τὸν Ναπολέοντα, παρτήθησαν.

— Διετάχθη νὰ συσταθῶσι δημοσίου ὑγιεινῆς συμβούλια εἰς Ἀλγερίαν.

— Δύο ἐκ τῶν διασημοτάτων καθηγητῶν, οἵτινες ἐτίμησαν τὴν Γαλλίαν διὰ τὴν σοφίαν καὶ τοῦ εὐφραδέως λόγου, ὁ Β. Λαμὴν καὶ ὁ Κουζὲν, καθὼς πρότερον ὁ Γκιζῶ, παρετήθησαν τῆς ὑπηρεσίας, ζητοῦντες τὴν ἀναλογεῖσθαι εἰς τὴν παρελθοῦσαν ὑπηρεσίαν αὐτῶν σύνταξιν.

— Διὰ ψήφισματος ἰδιαιτέρου ἐδόθη εἰς τὴν Γερουσίαν τὸ προνόμιον τοῦ νὰ προηγηθῆται τῆς Βουλῆς καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς ἐπικρατείας εἰς τὰς τελετάς, ἢ ἄλλας συνλεύσεις.

ΑΓΓΛΙΑ.

Τὸ περὶ στρατολογίας βούλευμα ἐπέτυχεν εἰς τὴν βουλὴν διὰ πλειονοψηφίας 150 κτλ. ὁ Ρούσελ ἀντιπολιτευόμενος ἐπὶ σπουδαίων ζητημάτων, τὰ ὁποία αὐτὸς ἄλλοτε ἐνέκρινεν, ἐξευτελίσθη παντελῶς, ὁ Παλμεστὼν τὸν κατεπάλαυσε παντοῦ, καὶ ἤδη κρίνεται μόνος ἄξιος νὰ ἀναλάβῃ τῆς ἀντιπολιτευσεως τὴν διεύθυνσιν.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Ἰσραήλης, ἀπολογιζόμενος εἰς τὴν βουλὴν περὶ τῶν γενομένων εἰσπράξεων, ἐβεβαίωσεν διὰ ὑπερβαίνουσι κατὰ 12 ἑκατομμύρια φράγκων τὰς τακτικὰς ἐτήσιους δαπάνας. Ἀπέδωκε δὲ κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν τὸν δίκαιον ἔπαινον εἰς τὰς περὶ ἐλευθερίας τοῦ ἐμπορίου θεσμοθεσίας τοῦ Πηλ, ἀν καὶ ἦτο τοῦ ἐναντίου συστήματος.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ.

Ἀποθανόντος τοῦ δουκὸς τῆς Βάδης, ἀνέλαβε τὰς ἡγίας τῆς Κυβερνήσεως ἐν ὀνόματι τοῦ φρενοβλαβοῦς νομίμου δικτάτορος ὁ νεώτερος αὐτοῦ ἀδελφός.

ΑΜΕΡΙΚΗ.

Ἐδημοσιεύθη ἡ ἐπιστολὴ τοῦ προέδρου τῆς Ὁμοσπονδίας Δημοκρατίας πρὸς τὸν αὐτοκράτορα τῆς Ἰαπωνίας. Δι' αὐτῆς ὁ πρόεδρος τὸν παρακαλεῖ νὰ συνολογήσῃ συνθήκην μετὰ τοῦ ἀποστελλομένου μοιράρχου πρὸς ἀμοιβαίαν ὠφέλειαν, νὰ προσδιορίσῃ λιμένα, ὅπου οἱ Ἀμερικανοὶ ἐλευθέρως νὰ πωλῶσι τὰ ἐμπορεύματά των, καὶ νὰ ἀγοράζωσι τὰ τῆς Ἰαπωνίας προϊόντα, νὰ ὑποσχεθῇ τὴν προστασίαν τῆς Κυβερνήσεώς του εἰς τοὺς αὐτοῖσι ἐμπορευομένους καὶ θαλασσοποροῦντας Ἀμερικανούς· διότι μέχρι τοῦδε πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ναυαγῶντες ἐπηρεάζοντο καὶ ἐκινδύνευον διαφόρως εἰς τῆς Ἰαπωνίας τὰ παράλια κτλ.

ΠΕΔΙΜΟΝΤΙΟΝ.

Ἐπαινεῖται πολὺ παρὰ τῆς δημοσιογραφίας τοῦ πρωθυπουργοῦ ἡ ἐπιμονή, ἡ ἀξία καὶ ὁ ζήλος ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ. Ὁ πολιτικὸς οὗτος καταρ-